

Ankaravi Mehmed Emin Efendi

Osmanlı şeyhülislamlarından kırk dördüncüsü ve Hanefi mezhebi fıkıh alimlerinden. İsmi Muhammed bin Hüseyin'dir. Ankaravi nisbetiyle veya Ankaralı Mehmed Emin Efendi diye meşhur olmuştur. 1619 senesinde Ankara'da doğdu. Babası Hüseyin Efendi alim bir zat idi. İlk tahsilini babasından yaptıktan sonra İstanbul'a gelen Mehmed Emin Efendi, akli ve nakli ilimleri öğrendi. Şeyh-ül-İslam Yahya bin Zekeriyya'nın hizmetinde bulunup mülazım (stajyer müderris) oldu. İlmi üstünlüğe ulaştıktan sonra, bazı medreselerde müderrislik yaptı.

Mehmed Emin Efendi, Sultan Dördüncü Mehmed Han zamanında sırasıyla Yenişehir, 1665 senesinde Bursa, 1668 senesinde Mısır, 1670 senesinde İstanbul kadılığı yaptı. Aynı sene içinde Anadolu kadiaskerliğine yükseltildi. Altı sene kadar bu vazifede kaldıktan sonra Ankara kadılığına tayin oldu. Orada hem kadılık, hem ilim öğretmekle meşgul oldu. 1686 senesinde, Şeyhülislam Çatalcalı Ali Efendi vazifeden alınınca, onun yerine Şeyhülislamlık makamına yükseltildi. Bu şerefli ve yüksek vazifeyi bir sene bir ay yürüttükten sonra 1687'de İstanbul'da vefat etti. Sultan Selim Camii yakınında, Kovacı Dede Camii önündeki kabristana defnedildi.

Ankaralı Mehmed Emin Efendi, din ve fen ilimlerinde yüksek derece, fıkıh ilminde de özel ihtisas sahibi idi. Bir hükmü vermeden önce bütün fetvaları ve nakilleri araştırır ve hükmünü öyle verirdi. Cömerd ve kerem sahibi olan Mehmed Emin Efendi, İstanbul'da bir medrese inşa ettirmiştir. Şeyhülislamlığı ve kadılığı esnasında adalet ve doğruluk üzere hükmetmiş, tevazu sahibi bir alimdi.

Fıkıh ilmindeki derecesi çok yüksek olan Mehmed Emin Efendinin **Fetava el-Ankaraviyye ve Mecmu'a-i Fetava** adıyla bilinen fetvalarını topladığı bir eseriyle birlikte, **Tefsiru Ayet-il-Kürsi** adlı eseri vardır. **Tenvir-ul-Ebsar** adlı esere yazdığı haşiyesi de meşhurdur.